

Een Es weet ik staan . Yggdrasil heet hij. Hoog en met helder heilvocht begoten. Vandaar komt de dauw die valt in de dalen. Groen staat hij eeuwig aan de bron van Urd. -vers uit de Edda-

De boom is een levend beeld, een zich voortdurend metamorfoaserende sculptuur waarin men de aarde en haar atmosfeer verbeeld kan zien. Bij uitbreiding kan de boom zelfs een miniatuur zijn van het ganse maxi-universum.

Of hij kan het skelet zijn waarrond een wereld geweven is. Zoals in de IJslandse Edda, de gedichten uit de Germaanse Oudheid, waarin de levensboom Yggdrasil de centrale axis is waarrond goden, mensen en mythologische wezens zich bewegen.

De Yggdrasil wortelt diep in de onderwereld, tot bij 3 bronnen: een bron van duisternis en gevaar, een bron van wijsheid (met Odin's oog op haar bodem), en een bron van levenskracht. Bij de wortels wonen de drie nornen, Urd, Skuld en Werdandi, de schikgodinnen van het verleden, de toekomst en het heden.

Met zijn wijdvertakte kruin reikt de boom tot in de atmosfeer en de hemel. De grote adelaar die er zijn nest heeft gebouwd, kijkt ver in alle windrichtingen en vliegt soms helemaal tot in de godenwereld.

De stam staat rechtop in het midden van de wereld. Hongerige herten knagen aan hem; een gevaarlijke slang tracht omhoog te kruipen over zijn schors, en voortdurend loopt een eekhoortje over en weer als een boodschapper tussen de sferen.

Men kan het beeld van de Yggdrasil ook condenseren en alle bovenstaande elementen enten op het menselijke systeem. De stam is dan de ruggengraat van het lichaam, de transportzone tussen buik en hersenen, de brug tussen de fysieke en de spirituele sfeer.

The Outer Spine Exercise

Het kunstwerk dat zich rond bomen opbouwt, zoekt naar een zekere soliditeit en naar wortels in de aarde. Omdat het om een video-kunstwerk gaat, spelen in de statische natuur ook de elementen licht, lucht en beweging mee.

Er worden enkele regels in acht genomen bij de ontwikkeling van het werk:

1. Met de regelmaat van één keer per week ondernemen de kunstenaar en de performer een kleine "bedevaart" naar een boom. Ze doen dit gedurende één jaar.
2. De setting voor de performance is steeds "aan de wortels van een oude boom".
3. Het kleed van de performer is aangepast aan elk van de 4 seizoenen die in Europa de jaarcirkel maken.
4. De richting van het beeld is verticaal en de afstand van de camera tot de boom is ongeveer 4 stappen; de stam is steeds de verticale, centrale axis van het videobeeld.

Als de bomen een mogelijkheid tot het genereren van een uitwendige ruggengraat in zich dragen, zou deze intense oefening die bloot kunnen leggen. In het beste geval kan de beeldkracht van de bomen zich verfijnen, via de bewegende trillingen en de metamorfose op het ritme van de seizoenen, tot vitale stoffen. De uitkomst ligt helemaal open, maar de kunstenaar en de performer houden rekening met de mogelijkheid dat er in dit project een *helende factor* verborgen ligt.

Marie Julia Bollansée, januari 2012